

Excma. Sra. Meritxell Batet i Lamaña
Presidenta
Congreso de los Diputados
Carrera de S. Jerónimo, s/n,
28071 Madrid

Excel·lentíssima Senyora Presidenta,

Com bé sabeu s'ha deixat de publicar el suplement del BOE en català on es publicaven des de 1998 totes les disposicions legals i de caràcter general que dictava l'Estat.

Aquest fet ens preocupa molt com a Societat Catalana d'Estudis Jurídics, que, a banda de l'estudi del Dret català en el més ampli concepte, ens interessa especialment l'ús de la llengua catalana en l'àmbit del Dret i de la justícia en particular.

La declaració d'oficialitat del català d'acord amb el que disposa l'article 3 de la Constitució obliga a totes les institucions a fer ús normal de la llengua catalana com a llengua pròpia, en les relacions entre elles i amb els ciutadans, tal com estableix al fonament jurídic segons la sentència del TC de 26 de juny de 1986.

Per a un correcte ús en l'àmbit del Dret i dels drets, és absolutament necessari disposar de les versions autèntiques en les diverses llengües de l'estat, el castellà, català, gallec i basc per a poder ser invocat davant dels tribunals i els òrgans administratius amb plena validesa i seguretat jurídica.

En aquest sentit, el Parlament de Catalunya en ser aprovada una llei és publicada en el Butlletí en les dues versions castellana i catalana ja que és responsabilitat de la cambra legislativa fer les dues versions autèntiques, com correspon a l'Estat o la Generalitat fer les versions respecte a les normes d'abast general que dictin. Després per a coneixement públic es publicaran unes als butlletins dels parlaments o les corts i altres al BOE, de la mateixa manera que es publiquen al BOE les versions de les normes generals dictades a Catalunya.

El fet que es deixi de publicar el suplement del BOE amb les normes en versió catalana suposa una anormalitat jurídica i sobretot un incompliment del deure de publicar les versions en les diverses llengües derivada de la condició de llengües oficials que se'n deriva del seu ús amb plens efectes jurídics.

També i sobretot suposa un incompliment de la Carta Europea de les Llengües Regionals i Minoritàries a l'article 9.3 que estableix:

3. Les Parts es comprometen a posar a l'abast, en les llengües regionals o minoritàries, els textos legislatius nacionals més importants i aquells que concerneixen particularment els usuaris d'aquestes llengües, llevat que aquests textos no siguin ja disponibles altrament.

Aquesta disposició està establerta en l'article que regula el Dret que els procediments judicials es menin en la llengua del ciutadà, i per la qual cosa estableix la necessitat de poder disposar de la versió en les diverses llengües. Que tot i que en el conveni està previst per a llengües que, fins i tot no tinguin un reconeixement d'oficialitat, en el nostre cas, en què s'ha reconegut l'oficialitat de les tres llengües: Català, Basc i Gallec en les respectives àrees. Aquesta obligació és també exigible d'acord amb el que disposa la pròpia Constitució.

Recordem que els tractats són d'obligat compliment i d'acord amb l'article 96 de la Constitució formen part de l'ordenament intern.

Per tant, entenem que, més enllà de convenis de col·laboració entre el govern de l'Estat i les comunitats autònomes afectades, hi ha un deure jurídic irrenunciable que és el deure de cada institució d'assumir la versió autèntica de les normes que dicta en les diverses llengües. Pel que fa al cas del català, no només és una qüestió que afecta a Catalunya sinó a tota la ciutadania i institucions de la seva àrea lingüística que la Constitució i la carta europea en protegeix l'ús és a dir: Catalunya, les Illes Balears, Franja de l'Aragó i País Valencià com el propi estat va fer constar en l'esmentada carta tal com s'inclou en el contingut de la ratificació:

"Llengües a les quals s'aplica la Carta ESPANYA:

***Èuscar (al País Basc i a Navarra respectivament amb denominacions diferents)
Català (a Catalunya, a les Illes Balears i a la Comunitat Valenciana, en aquest darrer territori denominat estatutàriament valencià) Gallec (a Galícia)***

Segons la Declaració "s'entenen per llengües regionals o minoritàries, les llengües reconegudes com a oficials als estatuts d'autonomia de les comunitats autònomes del País Basc, Catalunya, Illes Balears, Galícia, Valenciana i Navarra".

En un segon paràgraf del document d'adhesió, Espanya "declara, als mateixos efectes, que també s'entenen per llengües regionals o minoritàries les que els estatuts d'autonomia protegeixen i emparen en els territoris on tradicionalment es parlen". A aquestes llengües s'aplicaran "totes aquelles disposicions de la Part III de la Carta que puguin raonablement aplicar-se en consonància amb els objectius i principis establerts a l'article 7".

Respecte les llengües a les quals s'aplica en la ratificació es refereix a les dels àmbits no declarades oficials com són: Aragonès (a l'Aragó), Català (a l'Aragó), Asturià (a Astúries) Aranès (a Catalunya)

Cal tenir present que a la Carta els estats assumeixen el deure de respectar l'àrea geogràfica de cada llengua més enllà de les divisions administratives.

Article 7. 1 b) el respecte de l'àrea geogràfica de cada llengua regional o minoritària, de manera que assegurin que les divisions administratives ja existents o noves no constitueixen cap obstacle a la promoció d'aquesta llengua regional o minoritària.

Per tot això, demanem que aquesta Camara assumeixi el deure que, d'acord amb la pluralitat lingüística de l'estat, la Constitució i la Carta Europea de llengües, integrada a l'ordenament intern d'acord amb l'article 10 CE pel que fa als drets lingüístics en aquest cas, procedeixi a publicar les versions de les disposicions legals que es dictin en les diverses llengües oficials de l'Estat, sens perjudici de les obligacions del govern de l'Estat en relació a les pròpies normes i a la consegüent publicació respectivament al Butlletí de les Corts Generals i el BOE com correspon.

Atentament.

Josep M Vilajosana
President

Barcelona, 20 de desembre de 2021

